

Národní divadlo moravskoslezské

Národní divadlo moravskoslezské

Pro lásku skládal básně

10.03.2025 RETRO ~ Strana 12 ~ Jana Marxtová ~ Rubrika: love story ~ Infotype: Nepojmenováno ~ Datum importu: 10.03.2025 01:02
~ Vydavatel: Mafra, a.s. ~ Země: Česko ~ AVE: 179 533,81 Kč

Jiří Ada míra Jiří & Ha na Ma ciuchová

Nezaměnitelný hlas a charisma, které by se dalo krájet. Byl nejen výtečný herec, ale také muž, který miloval ženy a ony zbožňovaly jeho.

V mládí se prý Jiří Adamíra (1926–1993) stydl oslovit dívku, která se mu líbila, ale s přibývajícím věkem jeho sebevědomí rostlo. Vysoký, štíhlý, s hlasem, který nešlo přeslechnout, neměl o přízeň žen nouzi. Uměl na ně zapůsobit.

Jako mladý, v angažmá ve zlínském divadle, vylezl v osmém patře na římsu domu, aby sobě i okolí dokázal, že je frajer. Kaskadérský kousek samozřejmě udělal dojem především na přítomné dámy. Historka už neuvádí, jestli mezi nimi byla i krásná Marie Černocká, kterou Jiří potkal právě ve Zlíně a která se stala jeho první ženou. Bylo mu pětadvacet let, když si řekl manželské »Ano«. Zanedlouho se jim narodila dcera Kateřina. Vztah začal skřípat, když Jiří narukoval na vojnu do Prahy a pak se nechal zlákat nabídkou do **Národního divadla moravskoslezského v Ostravě**. Vzdálenost manžele odcizila a po pěti letech přišel rozvod. Svou roli v tom sehrála i další žena.

Herečku Ljubu Benešovou znal Jiří už z dřívějšího divadelního působení, ale až nyní přeskočila jiskra. Byl z toho pořádný oheň na střeše. Ljuba byla totiž vdaná za Jiřího kolegu Josefa Langmílera a ten se své ženy odmítl vzdát. Došlo na nefalšovaný boj o lásku, kdy si pánové vyměnili nejen ostrá slova, ale i nějakou tu ránu, která rozhodně nepadla vedle. Ljuba musela oba kohouty rozsoudit a vybrala si Jiřího. Vzali se v roce 1960, když už byla Ljuba v jiném stavu. V listopadu se jim narodil syn Marek. Manželé spolu žili i hráli až do roku 1971. Pak se na scéně objevila další žena. „On trpěl přes ty ženské a já nejsem člověk, který umí bouchnout do stolu a říct: „To nejde!““ vysvětlovala Ljuba Benešová, proč před nevěrou svého muže nějakou dobu zavírala oči.

Při natáčení televizní inscenace První radosti se Jiří zahleděl do velkých očí o devatenáct let mladší herečky Hany Maciuchové (1945–2021). Náklonnost byla oboustranná, ale protože Jiří byl stále ženatý, dlouho svůj vztah tajili. „My jsme se nehledali, láska našla nás. Pravda je, že jsme zažili dva velmi problematické roky, kdy jsme se scházeli, rozcházeli, Jiří byl ženatý, uvědomoval si, že má doma jedenáctiletého syna, já byla zadaná. Naš vztah nebyl jednoduchý,“ vzpomínala Hana Maciuchová v rozhovoru pro týdeník Květy. Hana nechtěla rozbíjet rodinu a neustále řešila, jestli nemá vztah ukončit. „Byla jsem bucha z Moravy a představa, že bych měla ničit manželství tak velké herecké hvězdě, se mi ani trochu nelíbila,“ vysvětlovala. Jenže láska byla silnější. Rozchod s Ljubou nebyl pro Jiřího snadný především kvůli synovi Markovi, který odloučení rodičů těžce nesl a dlouho otci i Haně Maciuchové nemohl odpustit.

Hana a Jiří spolu začali žít a zrodil se jeden z nejstálejších vztahů českého hereckého světa. „Naš vztah byl přes věkový rozdíl, který jsem nikdy nepostřehla, vzácná symbióza. Pokud jsem měla problém a svěřila se mu, s humorem nabídl řešení, které mě okamžitě osvobodilo. Jeho optikou jsem pak nahlížela na všechny věci, co se zdály být zpočátku tíživé a stresující,“ prozradila Hana. „Nebylo to bezhlavé poblouznění mladé herečky k muži staršímu, k obdivovanému herci. Nikdy jsem k němu nevzhlížela jako k modle, ale ráda jsem mu tleskala,“ dodávala. Jiří jí oplácel lásku a vyznával se ze svých citů i tím, že pro ni skládal básně. Jednoho rána v roce 1972 jí napsal: „Mám tě za víc než za svou harmonii. Mám tě za víc než za svůj klid. Opak je mou tužbou. Štěstí v konfliktu. Jsi můj tajfun Hana. Nepotkávám-li tě, je mlha a zákaz přistávání.“

Přestože Hanu několikrát požádal o ruku, vždycky odmítl. Bála se, že by i jejich manželství mohlo skončit rozvodem, tak jako Jiřího předchozí vztahy. Nejspíš by se to ale nestalo. Miloval ji a ona jeho. „Byl mým mužem, i když jsme spolu nikdy nestanuli před oltářem,“ říkala, ale dodávala, že se v průběhu let neubránila žárlivosti na ženy, které se kolem charismatického herce stále točily. „Kdybych tvrdila, že jsem si neprošla různými fázemi žárlivosti, lhala bych. Ale Jiří a moje znamení Střelce, typické tím, že drží rozum v hrsti, mě ochránili.“

Oba si přáli mít spolu dítě, ale osud jim ho nedopřál. Hana v roce 1980 onemocněla a po operaci, kterou musela podstoupit, jí lékaři oznámili, že už nebude mít děti. Zpráva ji tehdy tak zdrtila, že z toho onemocněla. Znovu ji na nohy postavila Jiřího láska. Prožili spolu dvacet let a stáli si po boku i v časech zlých, které nastaly, když Jiří onemocněl rakovinou. Přestože o sebe celý život dbal, sportoval, téměř nepil, málo jedl, nemoc zaútočila s velkou silou. Naděje na záchranu byla, podstoupil léčbu i operaci, ale právě po ní nastaly komplikace. Ty se staly Jiřímu Adamírovi osudné. Zemřel 14. srpna 1993. Bylo mu 67 let. Jeho životní láska Hana ho přežila o dvacet osm let.

Vztah byl přes věkový rozdíl vzácná symbióza

V mládí se prý Jiří Adamíra (1926–1993) styděl oslovit dívku, která se mu líbila, ale s přibývajícím věkem jeho sebevědomí rostlo. Vysoký, štíhlý, s hlasem, který nešlo přeslechnout, neměl o přízeň žen nouzi. Uměl na ně zapůsobit.

Jako mladý, v angažmá ve zlínském divadle, vylezl v osmém patře na římsu domu, aby sobě i okolí dokázal, že je frajer. Kaskadérský kousek samozřejmě udělal dojem především na přítomné dámy. Historka už neuvádí, jestli mezi nimi byla i krásná Marie Černocká, kterou Jiří potkal právě ve Zlíně a která se stala jeho první ženou. Bylo mu pětadvacet let, když si řekli manželské »Ano«. Zanedlouho se jim narodila dcera Kateřina. Vztah začal skřípat, když Jiří narukoval na vojnu do Prahy a pak se nechal zlákat nabídkou do Národního divadla moravskoslezského v Ostravě. Vzdálenost manžele odcizila a po pěti letech přišel rozvod. Svou roli v tom sehrála i další žena.

Herečku Ljubu Benešovou znal Jiří už z dřívějšího divadelního působení, ale až nyní pře-

Od mládí byl
Jiří Adamíra
pro ženy
přitažlivý.



*Jiří Adamíra
& Hana Maciuchová*

Pro lásku skládal básně

Nezaměnitelný hlas a charisma, které by se dalo krájet. Byl nejen výtečný herec, ale také muž, který miloval ženy a ony zbožňovaly jeho.



▲ O svou druhou ženu **Ljubu Benešovou** se popral s Josefem Langmílerem.

skočila jiskra. Byl z toho pořádný oheň na střeše. Ljuba byla totiž vdaná za Jiřího kolegu Josefa Langmílera a ten se své ženy odmítl vzdát. Došlo na nefalšovaný boj o lásku, kdy si pánové vyměnili nejen ostrá slova, ale i nějakou tu ránu, která rozhodně nepadla vedle. Ljuba musela oba kohouty rozsoudit a vybrala si Jiřího. Vzali se v roce 1960,

když už byla Ljuba v jiném stavu. V listopadu se jim narodil syn Marek. Manželé spolu žili i hráli až do roku 1971. Pak se na scéně objevila další žena. „On trpěl přes ty ženské a já nejsem člověk, který umí bouchnout do stolu a říct: ‚To nejde!‘“ vysvětlovala Ljuba Benešová, proč před nevěrou svého muže nějakou dobu zavírala oči.

Při natáčení televizní inscenace První radosti se Jiří zahleděl do velkých očí o devatenáct let mladší herečky Hany Maciuchové (1945–2021). Náklonnost byla oboustranná, ale protože Jiří byl stále ženatý, dlouho svůj vztah tajili. „My jsme se nehledali, láska našla nás. Pravda je, že jsme zažili dva velmi problematické roky, kdy jsme se scházeli, roz-



▲ Do Národního divadla moravskoslezského v Ostravě nastoupil hned po válce v roce 1952.

cházeli, Jiří byl ženatý, uvědomoval si, že má doma jedenáctiletého syna, já byla zadaná. Náš vztah nebyl jednoduchý," vzpomínala Hana Maciuchová v rozhovoru pro týdeník Květy. Hana nechťela rozbít rodinu a neustále řešila, jestli nemá vztah ukončit. „Byla jsem buchta z Moravy a představa, že bych měla ničit manželství tak velké herecké hvězdy, se mi ani trochu

nelíbila," vysvětlovala. Jenže láska byla silnější. Rozchod s Ljubou nebyl pro Jiřího snadný především kvůli synovi Markovi, který odloučení rodičů těžce nesl a dlouho otci i Haně Maciuchové nemohl odpustit.

Hana a Jiří spolu začali žít a zrodil se jeden z nejstálějších vztahů českého hereckého světa. „Náš vztah byl přes vě-

kový rozdíl, který jsem nikdy nepostřehla, vzácná symbióza. Pokud jsem měla problém a světila se mu, s humorem nabídl řešení, které mě okamžitě osvobodilo. Jeho optikou jsem pak nahlížela na všechny věci, co se zdály být zpočátku tíživé a stresující," prozradila Hana. „Nebylo to bezhlavé poblouznění mladé herečky k muži staršímu, k obdivovanému herci. Nikdy jsem k němu nevzhlížela jako k modle, ale ráda jsem mu tleskala," dodávala. Jiří jí oplácel lásku a vyznával se ze svých citů i tím, že pro ni skládal

Vztah byl přes věkový rozdíl vzácná symbióza

básně. Jednoho rána v roce 1972 jí napsal: „Mám tě za víc než za svou harmonii. Mám tě za víc než za svůj klid. Opak je mou tužbou. Štěstí v konfliktu. Jsi můj tajfun Hana. Nepotkávám-li tě, je mlha a zákaz přistávání.“

Přestože Hanu několikrát požádal o ruku, vždycky odmítla. Bála se, že by i jejich manželství mohlo skončit rozvodem, tak jako Jiřího předchozí vztahy. Nejspíš by se to ale nestalo. Miloval ji a ona jeho. „Byl mým mužem, i když jsme spolu nikdy

nestanuli před oltářem," říkala, ale dodávala, že se v průběhu let neubránila žárlivosti na ženy, které se kolem charismatického herce stále točily. „Kdybych tvrdila, že jsem si neprošla různými fázemi žárlivosti, lhala bych. Ale Jiří a moje znamení Střelce, typické tím, že drží rozum v hrsti, mě ochránili.“

Oba si přáli mít spolu dítě, ale osud jim ho nedopřál. Hana v roce 1980 onemocněla a po operaci, kterou musela podstoupit, jí lékaři oznámili, že už nebude mít děti. Zpráva ji tehdy tak ztřítila, že z toho onemocněla. Znovu ji

na nohy postavila Jiřího láska. Prožili spolu dvacet let a stáli si po boku i v časech zlých, které nastaly, když Jiří onemocněl rakovinou. Přestože o sebe celý život dbal, sportoval, téměř nepil, málo jedl, nemoc zaútočila s velkou silou. Naděje na záchranu byla, podstoupil léčbu i operaci, ale právě po ní nastaly komplikace. Ty se staly Jiřímu Adamírovi osudné. Zemřel 14. srpna 1993. Bylo mu 67 let. Jeho životní láska Hana ho přežila o dvacet osm let.

Jana Marxtová



▲ Tmavovlasá Hana Maciuchová patřila k nejkrásnějším herečkám své generace.



Stačil jediný pohled do očí a byli ztraceni. Režiséři rádi využívali chemie mezi nimi. Objevíli se například ve snímku **Poločas štěstí**.